

Gud er oppdragsgiver

TEMA

> Hva skjer i prosjektene? > Forståelse skaper forvandling

Ansvarlig utgiver: Wycliffe
Postboks 6625 St. Olavs plass, 0129 Oslo
info@wycliffe.no | wycliffe.no
Organisasjonsnr 980334600
Besøksadresse: Bernhard Getz' gate 3, Oslo
Telefon: + 47 22 93 27 80

Ansvarlig redaktør: Agnes Lid
I redaksjonen: Mari Jelmert Godtfredsen
Daglig leder: Agnes Lid

Styret: Ragnhild Bøhler, Geir Edvin Frøen,
Solvår Ask Isene, Knut Holter, John Vidar Larring,
Steinar Sødal, Eyvind Olafsrud, Anette Tombleson
og Hæge Aasmundtveit.

Frivillig abonnement: kr 200,-
Gavekonto: 3000 15 45546
Wycliffe bistand: 3000 20 75047
Vipps: 520 000

Wycliffes medarbeidere og driften av kontoret er avhengig av økonomiske gaver. Disse kommer hovedsakelig fra menigheter, organisasjoner og enkeltpersoner som øremerker beløpene til ønsket formål.

Norske bibeltekster er hentet fra Bibel 2011

Design: Torunn Hvale Melbø
Forsidebilde: Marc Ewell
Trykk: Polinor

Wycliffe

Wycliffe er en tverrkirkelig misjonsorganisasjon. Formålet er å bidra til at bibeloversettelse, alfabetisering, språkforskning og utviklingsarbeid finner sted blant folkegrupper som har behov for det. Wycliffe har utsendinger i Afrika, Asia og Oseania.

LEDER

AGNES LID / DAGLIG LEDER

Konstant i endring

Misjon har alltid vært preget av skiftende trender, øvrig samfunnsutvikling, og globale begivenheter. Ulike epoker har ulike kjennetegn, og metoder og tankegods har gradvis endret seg. Men misjon har alltid dreid seg om å spre budskapet om frelse i Jesus Kristus til verdens ende.

Norge er vi stolte av vår misjonsarv. I et par hundre år har lille Norge sendt ut et stort antall misjonærer, og i mange av verdens land er det i dag kirker som har sitt utspring i virksomheten til norske misjonærer. Dette er en arv som inspirerer!

Også innen bibeloversettelse, forvalter vi en arv. Pionérer innen moderne bibeloversettelse har reist til ukjente folkegrupper, lært seg språket, og samarbeidet med folket selv om å oversette Bibelen. Deres liv fortsetter å inspirere oss til handling i dag. Et godt eksempel på dette er Sigmund og Ingjerd Evensens fortelling fra Papua Ny-Guinea.

Tar vi et lengre historisk tilbakeblikk på misjon, kommer vi ikke unna at det også har vært uheldige sider. Det var i sin tid forbindelse mellom kolonimakter og misjon, både ved de katolske landenes erobring av Sør-Amerika, og de protestantiske nasjonenes kolonisering i Afrika og Asia. Man snakket om territorier som skulle underlegges kronen og kirken.

Det politiske bakteppet hindrer likevel ikke at det påviselig er mange gode frukter av tidligere tiders misjonsvirksomhet.

Det er heller ikke til å komme bort fra at misjonens virksomhet helt inn i vår tid har vært styrt av vestlige organisasjoner, og strategier ofte er blitt lagt uten at målgruppen har kommet til orde. Det har derfor ligget snublende nær at misjonsorganisasjonene ikke bare har formidlet evangeliet om Jesus, men samtidig eksportert vestlig kultur og eget kirkesamfunns tradisjoner. Og selv om bibeloversettelse ikke er misjonsarbeid i form av menighetsplanting, har vi også innen Wycliffe en historikk der arbeidet kunne bli planlagt og gjennomført uten lokalt eierskap eller medvirkning på beslutningsnivå.

Tidene endrer seg, og gradvis endrer også gjeldende paradigmer innen misjon seg. Dagens virkelighet er at flertallet av verdens kirker befinner seg i det globale sør, og at kirker i såkalte misjonsland nå sender misjonærer både til nærområder

” **Gradvis har våre holdninger og forventninger endret seg. Verden er i endring, og vi søker å finne Guds vei og vilje i vår egen tid.**

og til vestlige land. Innen bibeloversettelse betyr det at det mange steder er kirker og lokale menigheter som ønsker hjelp med å oversette Bibelen. Da er det viktig at de selv kan stå i spissen for arbeidet, og at eventuelle vestlige utsendinger spør etter deres prioriteringer, og lar dem lede arbeidet i så stor grad som mulig. Også der det ikke finnes kirker, er det klart at morsmålsversetterne er nøkkelpersoner.

Folk kjenner sin kultur og sitt språk fra innsiden og trenger ikke å reise seg dette slik en utlending må. Når lokalsamfunnet blir den primære ressursen i arbeidet, gir det eierskap og bidrar til at den oversatte teksten blir godt mottatt og brukt.

Det er noen fellestrekk i artiklene i denne utgaven av Wycliffe-nytt. På Madagaskar pågår bibeloversettelse i flere minoritetspråk. Arbeidet er initiert av språkbrukerne selv, men støttes av våre utsendinger. I Raja-prosjektet ser vi hvordan raja-folk selv

tar den oversatte teksten og bruker den til bibelundervisning og disippelgjøring, men også til lese- og skriveopplæring. I Uganda og andre afrikanske land får morsmålsversettere utdanning. I tshangla-prosjektet har vår utsending gradvis gjort seg selv overflødig. Etter at Det nye testamentet var ferdig oversatt, gikk tshangla-oversetterne selv videre med Det gamle testamente. En husmenighetsbevegelse har vokst frem parallelt med oversettelsesarbeidet som startet i 1991.

Gradvis har våre holdninger og forventninger endret seg. Verden er i endring, og vi søker å finne Guds vei og vilje i vår egen tid. Misjonsbefalingen i Matteus 28 har kalt mange til tjeneste, og gjør det fortsatt. Samtidig skal vi være bevisst på vår rolle; at vi er medarbeidere og forvaltere. Historiens Gud er i virksomhet for å nå alle folkeslag med sin frelse. Vi får være med på det han gjør.

Jeg takker Gud for alle gode frukter fra misjonens historie, og gir også Gud æren for at vi i dag kan fortsette arbeidet på nye måter. Wycliffes deltakelse i Unådd-konferansen i oktober er et uttrykk for at vi vil stå sammen med alle kristne om å dele evangeliet til jordens ender, og til alle folkeslag. Vi må hele tiden være villige til å vurdere om vår måte å arbeide på, tjener saken. Samtidig må vi ikke unnskyldte oss ut av kallet til å gå, ved å si at vi ikke har mer å bidra med.

Vi har nå i 1,5 år levd under restriksjoner vi nesten ikke hadde fantasi til å tenke oss, vi som var vant til å reise overalt. Det kan fortsatt være vanskelig å få nødvendige visum og reise internasjonalt. Spesielt to faktorer gjør at arbeidet likevel går videre i prosjektene der Wycliffe har personell: den ene at dyktige lokale medarbeidere har nøkkelroller i prosjektene, og den andre at det finnes digitale verktøy som gjør at våre utsendinger kan kommunisere med teamene sine uten å være fysisk sammen. Vi vet ikke hvilke nye hindringer som kan ligge foran oss, men jeg er overbevist om at Guds misjon, hans arbeid, uansett ikke lar seg stoppe! ■

VIL DU BLI INSPIRERT TIL MISJON?

Wycliffe er med å arrangere Unådd, en konferanse med fokus på unådde folkegrupper. Hele 30 organisasjoner står bak initiativet. Konferansen er åpen for alle.
PS: Møt oss på stand!

PÅMELDING:
M28KONFERANSEN.NO

Hva skjer?

Sentral-Asia

Hele Bibelen er nå ferdig på Umit-språket og sendt til trykking i Moskva.

► **Be om at** folkegruppen som skal få denne Bibelen skal bruke den frimodig både i kirken og privat.

Etiopia

Familien Hector har endelig fått visum! De reiste i midten av september og skal fortsette arbeidet med tsamakko-oversettelsen fra Etiopia.

► **Be om at** familien skal komme raskt inn i relasjoner og arbeid, og at overgangen fra Norge til Etiopia skal bli god.

Vil du ha oppdateringer fra alle våre utsetninger hver måned?

Meld deg på vårt forbønnsbrev på vår nettside:
www.wycliffe.no/bonn/ eller scan koden.

Raja

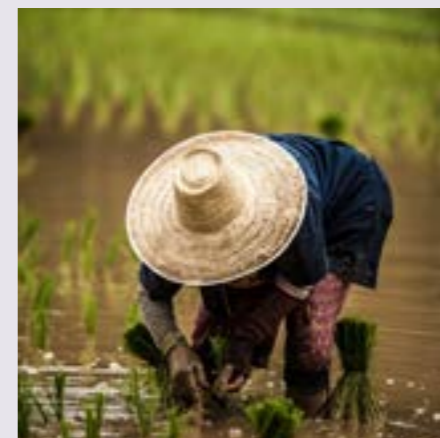
Apostelgjerningene er ferdig oversatt og publisert! Boka er publisert med både lyd og tekst i en mobilapp, og appen vet vi blir brukt i flyktningleiren.

► **Be om at** flere skal ønske å høre Guds ord og for beskyttelse for de kristne i leiren.

Mexico

Filip of Stephanie skal etter planen på innføringskurs om det å leve og bo i en annen kultur. Kurset skal holdes fra september til oktober.

► **Be om at** koronasituasjonen i landet skal være stabil nok til at dette kurset skal kunne gjennomføres.

Thailand

En ny utsending planlegger å reise til Thailand på nyåret. Hun skal samle språkdata til masteroppgaven i lingvistikk. Hun skal være der i et år i første omgang.

► **Be for** forberedelsene før avreise.

Madagaskar

I august fikk Antakaraña-teamet Lukas-evangeliet i hendene sine og kunne stolt starte å distribuere bøkene. Antakaraña-kongen var av de første som fikk et eksemplar.

► **Be om at** folk skal ta flittig i bruk de bibeltekstene som er tilgjengelig på de lokale språkene. Og for den alvorlige sultkatastrofen som rammer sør-Madagaskar. De trenger regn!

Man kan først forvandles når man forstår

For mange er det uvant å lese i Bibelen, og helt uhørt å prøve å forstå den. Derfor er det ikke nok å kun jobbe med oversettelse. Nei, vi må også arbeide for at folk bruker Bibelen. I 2021 deltok Erinayo på iDELTA, der fikk han opplæring som utrunder han i tjenesten han står i. Wycliffe Norge sponsa en del av kostnadene sånn at det ble mulig for han å delta på kurset.

TEKST OG FOTO MARIA STØLEN OG MARI J. GODTFREDSSEN

Maria Stølen, en av våre utsendinger, underviste Erinayo og 24 andre studenter i Sosiolingvistikk på iDELTA. Det er viktig å forstå hvilket forhold mennesker har til språket sitt når man jobber med med språkarbeid.

Bibelbruk

Erinayo Mitala Gasyodo jobber med bibelbruk blant gwere-folket i Uganda. Hans visjon er at gwere-folket skal bruke Bibelen og kjenne Gud. Erinayos jobb er omfattende. Han jobber med distribusjon av bibler, holder lesekurs og kurs om Bibelen og kristent liv for ulike ledere og grupper. Han skriver også bøker om hvordan man skal leve som kristen.

Når Erinayo holder ekteskapskurs bruker de et lite hefte med utdrag fra Ordspråkene. Kurset er ganske enkelt, men effektivt. Folk samles i grupper, de leser versene sammen og så stiller Erinayo spørsmål: *Hva står det? Hva har du lært? Hvordan kan du forandre måten du lever på?* Sånn begynner folk å reflektere over bibelteksten på nye måter og de oppdager selv det som står der.

For Erinayo er det viktig at ting er forståelig og at opplegget hans har en relevans i hverdagslivet. Erinayo ønsker at alle blant gwere-folket skal bruke Bibelen, ikke kun voksne og ledere. Derfor kurser han også søndagsskolelærere, for hvordan kan de lære opp barna å bruke Bibelen dersom de selv ikke har noe

Hva er iDELTA

► iDELTA er ei intensivt studieopplegg som går over tre år. Det er satt sammen av åtteukers-kurs, som tilsvarende 30 studiepoeng. Studiepoengene kan inngå i en bachelor i teologi.

forhold til den? Han sier det er viktig å jobbe med neste generasjon sånn at de vokser opp og blir modne kristne ledere.

Bibelen må forklares

Erinayo sier det er krevende å jobbe med bibelbruk fordi folk har en forventning om at han kan forklare alt som står i Bibelen. Derfor setter han pris på å lære mer om Bibelens innhold og få tips til hvordan han kan formidle det som står. Spesielt satte han pris på et fag på iDELTA, som het innføring i bibelsk kultur. Siden Bibelen er skrevet til en helt annen kulturell kontekst enn gwere, er ikke alltid enkelt å forstå.

Han viser til et eksempel vi ofte møter i Bibelen, ofring av dyr. I gwere-kulturen kan man tro at man skjønner alt dette, for både jøder og gwere-folk ofrer dyr. Men ved nærmere ettersyn er det to helt forskjellige ting.

For det første ofra jødene til Gud, universets skaper. Gwere-folket ofrer derimot til fedrenes ånder for eksempel ved husbygging. For det andre er ofrene fra jødene noe som peker framover mot Jesu død, mens for gwere-folk peker ikke ofringen på noe annet. Dermed har de to praksisene totalt forskjellige betydninger. Sånt er det viktig at folk forstår.

Fortsatt er det mangel på kristen litteratur på gwere, men Erinayo håper snart å få utgitt en bok som forklarer kristne verdier ved hjelp av hverdagslige eksempler. Blant annet sammen-

Erinayo og gwere-prosjektet

- Det nye testamentet på gwere ble ferdig i 2017.
- Teamet jobber med oversettelsen av Det gamle testamentet.
- Erinayo jobber med bibelbruk.

ligner han familieliv med termitter, eller «hvite maur», som bygger svære tuer overalt i Uganda.

Inspirasjonen fant Erinayo da han leste i Ordspråkene 6,6. Her blir man rådet til å «gå til mauren... se hva den gjør, og bli vis». Erinayo begynte å studere hvordan maurer lever. Han fant ut at termitterne er monogame og at de har samme partner livet ut. Maurpar finner et godt sted å bygge tue før de starter familie, og når barna kommer bruker de mye tid på dem. Samtidig bryr barna seg om resten av familien og sørger for at alle har nok mat. Det er sånn kjærlighet Gud ønsker at vi også skal ha i våre familier.

Forvandling

Det er omkring 20 år siden arbeidet med gwere-språket begynte og Erinayo har sett mange liv forandra. Han kjenner noen gwere-folk som sluttet på skolen svært unge og glemte hvordan man leser engelsk. Men da de kom på lesekurs lærte de å lese på gwere-språket, og er i dag ledere i ulike kirker. ■

Med Gud som oppdragsgiver

Bibeloversettelse er sjeldent rett fram. Det viser seg at det er mer en regel enn et unntak: Vi støter på problemer og kriser underveis, ja, noen ganger kan man nesten miste motet. Så hvorfor holder vi på med det vi gjør? Svaret er enkelt. Gud kaller oss med i sitt arbeid. Det er han som kaller, utruster og skaper vekst. Og vi, ja, vi får være med.

TEKST MARI JELMERT GODTFREDSSEN **FOTO** PROSJEKTFOTO

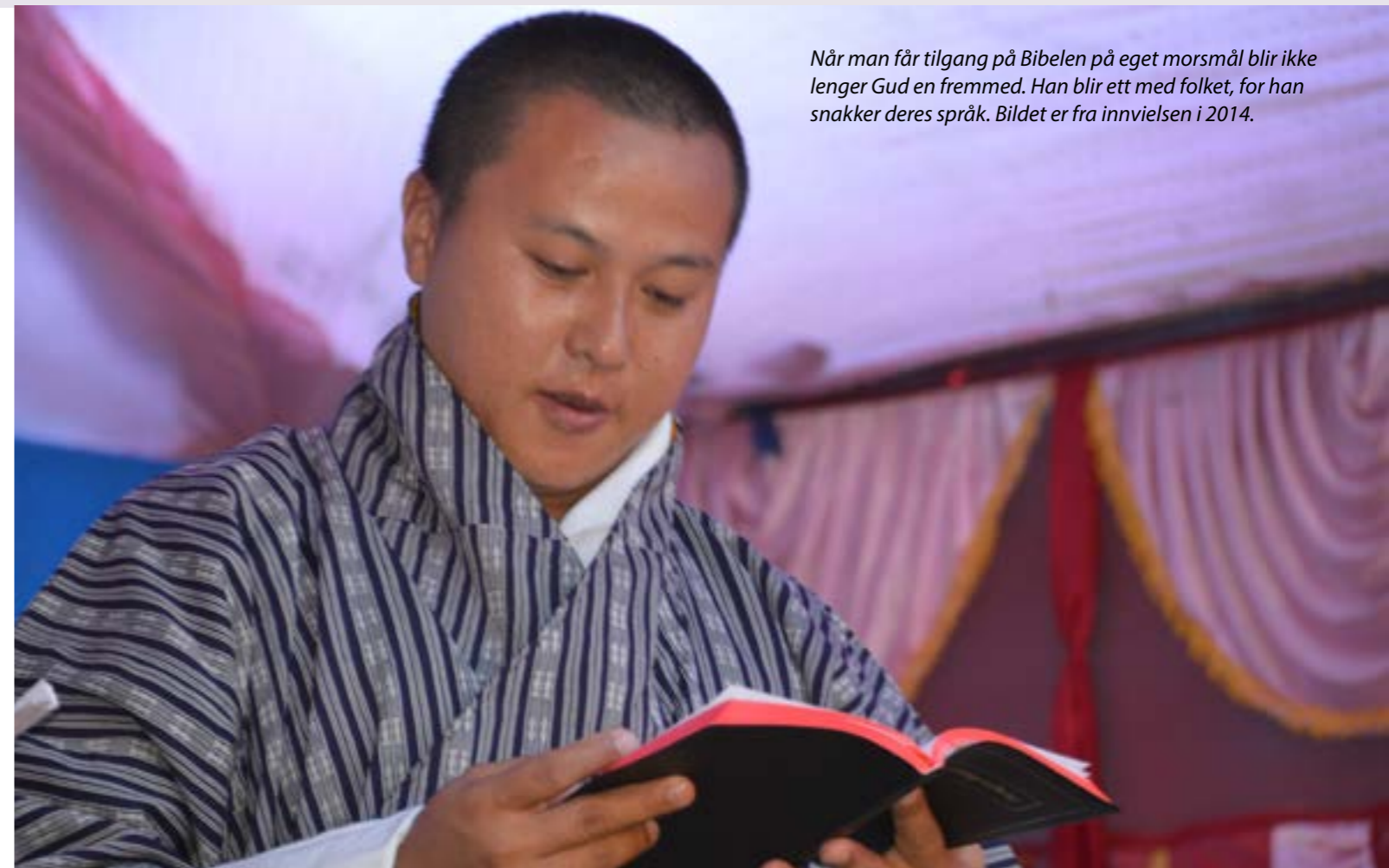
Uten de lokale medarbeiderne ville ikke prosjektet vært mulig. De jobber i dag selvstendig med å oversette Det gamle testamentet.

Fra mørket til lyset

KC ble født i en liten landsby i øst-Bhutan. Da han var ung, ble han sett på som 'et ødelagt barn'. Adferden hans bar preg av en svært tøff oppvekst. På skolen ble han utsatt for både fysisk og psykisk vold av elever og lærere. Han stjal og sloss, og da han hadde fylt 15 år, var han blitt fullstendig ustyrlig.

Foreldrene visste ikke hva de skulle gjøre, så de sendte han til politiets rekruttskole. I byen ble KC kjent med en pastor, og etter mange samtaler bestemte KC seg for å følge Jesus.

Ivrig og takknemlig fortalte KC om sin nye tro til alle som ville høre. Flere av kollegaene hans i politiet ble kristne, men slikt går ikke ubemerket hen i land med forfølgelse av kristne. Hans overordnede kalte han inn til avhør og ga ham streng beskjed om å slutte å snakke om denne fremmede religionen. Men KC kunne ikke la være. Og enda flere ble kristne.

Når man får tilgang på Bibelen på eget morsmål blir ikke lenger Gud en fremmed. Han blir ett med folket, for han snakker deres språk. Bildet er fra innvielsen i 2014.

En dag KC sov middag, hadde han en merkelig drøm: Kollegaer fra politiet kom for å arrestere ham. Like etter drømmen våknet KC av banking på døren. Politiet braste inn, la ham i håndjern, tok ham med til politistasjonen og kastet ham inn i en celle. KC ble mishandlet og tenkte at eneste mulighet for å overleve var å rømme.

Han fikk hjelp av noen ansatte ved fengselet og klarte å komme seg ut. Etter et par måneder på rømmen

fant han veien fra Bhutan til Nepal og Katmandu. Der traff han Wycliffes utsending, Erik, for første gang.

Et 'gudfeldig' møte

Erik Andvik og familien begynte sin tjeneste i Wycliffe i 1991. Han var utsending til tshangla. Tidligere kalte vi prosjektet BRANTA, ettersom det var et sensitivt prosjekt. I begynnelsen bosatte Erik seg i India for å lære språk. Deretter fullførte han noen studier og

I dag vokser kirken blant tshangla-folket. Be om at flere må komme til tro!

flyttet til Nepal for å fortsette språk- og oversettelsesarbeidet. Språkgruppen bor i Bhutan og landene rundt.

Få av tshanglaene var kristne, og de som var det opplevde sterk forfølgelse. Så i 1996 skjedde noe helt avgjørende. Erik fikk en telefon fra rektoren på den Norske skolen om at en fra tshangla-området hadde flyktet fra arrest og tortur og kommet seg til Nepal. Erik ble ivrig, slang seg på motorsykkelen og møtte KC. KC var da 16-17 år og kroppen hans hadde tydelige merker etter slag og mishandling han hadde måtte tåle på grunn av sin nye tro.

KC fikk bo hos familien Andvik til han kom seg til hektene igjen. Og da KC oppdaget at Erik jobbet med å oversette Bibelen til hans språk, ble han overveldet og ønsket å være med. Han hadde en dyp lengsel om å nå ut til sitt eget folk med evangeliet.

KC hadde anlegg for oversettelse og

ble snart hovedoversetteren i prosjektet. Iveren etter å dele troen var like sterk som før, så på fritiden delte han vitnesbyrdet sitt og forkynte evangeliet. Han var utrettelig.

Gud gjør fortsatt mirakler

I 2001 kom første milepæl i prosjektet. Teamet ventet en forsendelse av 10 000 eksemplarer av utdrag fra Markus-evangeliet. Erik ville gjerne være der når bøkene kom, men han var lærer på en workshop i et annet område på det tidspunktet.

Erik hadde riktignok lagt en plan for å løse dette, for midt i workshopen måtte alle utlendinger ut av delstaten på grunn av begrenset opphold per visum på den tiden. Og i visumopp- holdet kunne Erik reise til grensen mellom Bhutan og India for å ta imot forsendelsen. Både Erik og bøkene ville ankomme grensebyen på lørdag, men

hvem ville komme først? Erik ble svært glad da han hadde kommet før bøkene, og ventet i spenning!

Gleden ble snart til skuffelse. Det var blitt mandag og Erik hadde billetter tilbake til workshopen, men bøkene var enda ikke kommet. Men så, på vei til flyplassen møtte Erik 'tilfeldigvis' en venn av KC. Erik hadde ikke fått kontakt med KC på en stund, men fikk nå beskjed om at han også var i grensebyen. Erik fikk derfor utsatt reisen til tirsdag morgen slik at han kunne få litt tid til å diskutere oversettelsesarbeidet med KC.

Klokka 14:00 mandag ettermiddag kom KC til huset hvor Erik bodde. De hadde knapt rukket å snakke 30 minutter før en Jeep kom kjørende opp gårdsplassen. Bilen var full av esker med bøker. Erik og KC løp for å hjelpe til, de kunne knapt vente med å se hvordan boka så ut. Den første boka

oversatt og publisert på tshangla – et utdrag fra Markusevangeliet. Et tilfeldig møte i siste liten gjorde at de to kunne få oppleve dette sammen.

Gud er med i arbeidet

Når man sammenligner utgangspunktet og prosjektet i dag, så er det tydelig at Gud er med! Erik jobbet mer eller mindre alene i fem år. Det var ikke bare enkelt! Så kom første vendepunkt, møtet med KC.

De fleste bibeloversettere kan fortelle om mange tunge stunder. Mange utsendinger har opplevd at ting ble annerledes enn det de hadde forestilt seg. Derfor er det deilig å se tilbake, for i retrospekt er det tydelig at Gud er med!

At KC og Erik skulle møtes og i tillegg være en så god match, kan ikke være annet enn en gudfeldighet! Men hvorfor måtte det ta fem år, kan man spørre

seg. Vel, det er i alle fall sikkert at KC ikke kunne vært klar tidligere.

De lange linjene viser at arbeidet har hatt stor effekt. 23 år etter at Erik reiste ut ble Det nye testamentet innviet. Over 200 troende var til stede for å feire begivenheten! I dag fortsetter oversettelsesarbeidet av Det gamle testamentet. Teamet består av KC og to medarbeidere. Erik er med som venn og støttepartner, men har ingen offisiell rolle lenger. Arbeidet gjøres fullt og helt av nasjonale medarbeidere.

En og en blir bøkene i Det gamle testamentet gjort tilgjengelig for den voksende gruppen med kristne som møtes i husmenigheter. Mange mennesker har fått oppleve forvandling i sitt eget liv og er ivrige etter å spre dette til andre.

Fortsatt er det utfordringer i prosjektet. Grensene til Bhutan har

vært stengt et år, så alt av disippel- trening og bibelgrupper er vanskelig å gjennomføre for teamet. Men bibel- oversettelse er sjeldent rett fram, man må være kreativ og finne nye løsninger. Teamet har derfor orga- nisert opplæring og bibelgrupper gjennom lokale ledere. De oversatte bøkene får de heller ikke sendt over grensen, men da sender de filer digitalt og lokale team printer bøkene selv.

Arbeidet er i dag helt lokalt drevet, det er en misjonerende kirke i Bhutan og blant tshanglaer i områdene rundt. De når ut til andre forfulgte språkgrupper i samme området, og de kristne lever ut Ordet i tro og gjerning. Tenk hvilken forandring bibeloversettelse fører med seg!

Wycliffe Norge og Normisjon støtter prosjektet økonomisk og gjennom bønn. ■

Øversettelse krever tålmodighet!

1991: Erik begynte sin tjeneste

1996: Traff KC

2001: Utdrag fra Markus

2005: Hele Markus utgitt

2009: Prøveutgave NT

2014: Innvielse NT

Eitt folk – eitt språk?

Madagaskar er ei vakker tropisk øy utanfor Afrika, rik på kultur, språk, plante- og dyreliv. Det bor om lag 27 millionar menneske der. Mange bur i by med smarttelefon og internett, medan andre bur på landsbygda utan innlagt vatn eller straum. Skilnaden er stor mellom rik og fattig, og mellom dei som får lære å lese og skrive på sitt eige hjartespåk, og dei som må bruke nokon andre sitt språk.

TEKST CECILIE L. THOMAS FOTO CECILIE L. THOMAS/FML-ANTAKARAÑA

Det er snart 200 år sidan det gassiske folket fekk sin fyrste bibel. Merina-kongen gav berre tillating til omsetjing til merina, og i ettertid vart dette gjort til nasjonalspråket. Ein gjekk i mange år ut frå at alle på Madagaskar snakkar ei dialekt av merina og difor kommuniserer godt med kvarandre. Mange trur framleis dette, men språksituasjonen på Madagaskar er meir komplekse.

Bibeldomsetjing i seinare tid

Ein doktor i lingvistik, med hjarte for Madagaskar, byrja med kartlegging av språk i 1996 og oppdaga at desse sokalla dialektene var forskjellige språk med felles ord. Dei fleste av dei delar ord, men mange av orda tyder ikkje det same. Dette gav grunnlag for å starte med bibelomsetjing, og Fiaraha-miasa Lioka (FmL) vart danna. I dag arbeider FmL over heile Madagaskar. Ni språkgrupper er godt i gang, og mange fleire er klar til oppstart så snart pandemien er under kontroll.

Jesus snakkar antakaraña

I nord held det til ei folkegruppe på over 150 000 menneske som snakkar antakaraña. Her byrja FmL bibeldomsetjing i 2006. Etter det vi kjenner til, hadde dei ikkje sitt eige språk skrive ned før dette. Skuleborn lærer framleis å lese og skrive på nasjonalspråket. Borna skal helst berre repetere det læraren seier, det er ikkje så viktig om dei skjønar det dei skal lære eller ikkje.

Med Bibelen tilgjengeleg berre på nasjonalspråket har det vore vanskeleg for mange å forstå budskapet om Jesus. Men repetere det som står der, kan dei. Etter at omsetjingsarbeidet starta her, har

fleire prestar begynt å bruke omsette bibeltekstar. Det er tydeleg at desse tekstane går rett i hjartet på folket, og dei har oppdaga at deira språk har verdi. Til og med Guds Son kan snakke det! Det har dei sett på Jesus-filmen.

Det er kraft i Guds Ord

I sommar kunne omsetjingsteamet endeleg sende Lukas-evangeliet til trykking. Blant dei fyrste som fekk eit eksemplar, var antakaraña-kongen.

Dei måtte ha tillating frå han før dei kunne byrje å omsetje noko. Slik er kulturen deira. Kongen er ikkje ein kristen sjølv, han er muslim. Men før han gav arbeidet si velsigning, sa han: «Det er både kristne og muslimar i riket mitt, og eg må vere konge for begge.» Antakaraña-teamet består av fire morsmålsomsetjarar og ein teolog. I tillegg er vi tre her i Norge som arbeider ilag med dei.

Noko av det mest fasinande er at to av omsetjarane er muslimar. Desse to vart utpeikte til arbeidet av kongen. Den eine er lærar og syns Bibelen er interessant. Han kjempar for språket sitt og framtida til

folket. Han håpar at bibelomsetjing kan opne døra for morsmålsundervisning. Den andre har kjent at det er kraft i Guds Ord og har uttrykt ynskje om å verte døypt, og ventar berre på velsigning frå far sin. Vedkomande lengtar inderleg etter at det skal kome nokon og starte ei kyrkje i landsbyen for å ha fellesskap og lære meir.

Lukas-evangeliet er tilgjengeleg både som bok og lydfil. I tillegg har dei Jesus-filmen, og eit par småbøker frå ein serie som heiter Guds underfulle plan, er klare til trykking. Desse småbøkene viser Guds frelses-plan frå skapinga til Jesu gjenkomst. No jobbar teamet med å omsetje kyrkja si tekstbok (perikope). Denne vil gjere det mykje lettare for alle prestar når dei skal tale til folket.

Det er ikkje berre antakaraña-folket som har nytte av denne omsetjinga. Også nabospråk kan bruke den. Det vil seie at om lag 300-400 000 vil forstå denne omsetjinga betre enn dei forstår Bibelen på nasjonalspråket. Vi håpar og ber om at mange vil bruke dei tekstane som er tilgjengelege. ■

Bistands-arbeidet er viktigere enn noen gang!

De siste 25 årene har vi sett en positiv utvikling i verden. Flere barn har fått mulighet til å gå på skole! Men nå, etter korona, ser vi at mange barn ikke kommer tilbake til klassene sine. Andre semester er i full gang i Etiopia. Mange elever er tilbake på skolene, men dessverre har mange også droppet ut.

Hva kan vi gjøre med det?

TEKST OG FOTO MARI JELMERT GODTFREDSSEN

Barn som får undervisning på morsmålet presterer bedre i alle fag på skolen.

Etiopia har som Norge hatt lange perioder med stengte skoler, men Etiopia har ikke hatt hjemmeskole. De har ikke internett eller datamaskiner i landsbyene vi jobber, og bøkene tilhører skolen. Så overgangen fra et trinn til det neste er stor når man har mistet så mye undervisning.

Det akademiske året i Etiopia går fra januar til desember. Mange foreldre sier de tenker å sende barna på skolen igjen fra januar, slik at de kan gå samme trinn to år på rad. Det er en vanskelig situasjon. Det er nærmest umulig å hoppe over et skoleår uten å henge etter, men faren er også stor for at flertallet av barna ikke returnerer.

Så hva skjer med barna som dropper ut av skolen nå? Vi jobber for å få dem tilbake. Vi jobber med lærerne, rektorene og foreldrene. Vi jobber med holdningsendring og har fra starten av prosjektet jobbet med å opprette dialog mellom skolen og foreldre. Uansett

hva som skjer, må vi fortsette arbeidet. Vi må fortsette å jobbe for at barn kan gå på skole!

I prosjektet har vi ansvaret for å oversette lærebøker og lærerveiledninger til alle fag opp til 4. klasse. Vi utdanner lærere i å lese og skrive sitt eget morsmål, for de har aldri lært dette før. Vi holder også kurs i pedagogikk.

Vi har ansvar for undervisningen i noen få klasser i tre språkgrupper i prosjektet, og disse kaller vi pilotklasser. Pilotklassene ble startet slik at lærere kan se at det mulig å undervise på lokalspråket, og for å vise foreldre at barna blir flinkere på skolen når de bruker morsmålet i klasserommet. I begynnelsen var nemlig mange skeptiske til dette, men nå som folk ser effekten, er de mer positive.

Alt som skjer i prosjektet er villet av de som styrer regionene vi arbeider i. De lokale myndighetene ser verdien i skolegang. De jobber for at all undervisning på alle skoler skal være på morsmålet. På eget initiativ har de begynt å diskutere med oss hvordan undervisningsmateriellet og undervisningen kan bli enda bedre. De vil at barna skal gjøre det godt på skolen.

I dag får mer enn 7000 barn undervisning på sitt eget morsmål gjennom prosjektet. Samarbeidet med myndighetene er utrolig viktig. Uten myndighetenes ønske om å utrette en forskjell hadde vi aldri kunnet nå så langt ut! Håpet er at myndighetene senere viderefører bruken av morsmålet på de laveste trinnene, når de ser læringsutbyttet elevene har. ■

Hvilken bok i Bibelen er din favoritt?

Det er spørsmål vi kan stille hverandre. Vi har jo 66 bøker til sammen å velge fra! Tenk, vi har hele Bibelen oversatt til vårt eget språk, i mange eksemplarer. Men dette er ikke noe alle har tilgang til ennå. Derfor er det ekstra stas å feire hver gang en ny bok er oversatt og publisert til et språk for første gang!

En ung kvinne leser fra 'Raja-Bibelen'.

Raja-Bibelen

For de kristne blant raja-folket* er hver ny bok som blir oversatt en velsignelse. Apostlenes gjerninger ble lansert med lyd og tekst på en mobil-app i sommer, og responsen er overveldende! De kristne leser teksten sammen. Fra før har de hatt deler av Josef-fortellingen, Jona og Rut tilgjengelig. I fjor fikk de Lukasevangeliet, og nå har de i tillegg Apostelgjerningene. På egenhånd har de satt sammen Lukas og Apostelgjerningen til et hefte. På forsiden står det Raja-Bibelen.

Tenk på konteksten Apostelgjerningene er skrevet i. De første kristne hadde ikke noen enkel start på disipler-livet. De måtte tåle forfølgelse og nød. Dette er noe raja-folket kan kjenne seg igjen i. Utgivelsen er til stor inspirasjon for de kristne. De kan studere fellesskapet, miraklene og relasjonen mellom Gud og mennesker i en kontekst som ligner deres egen.

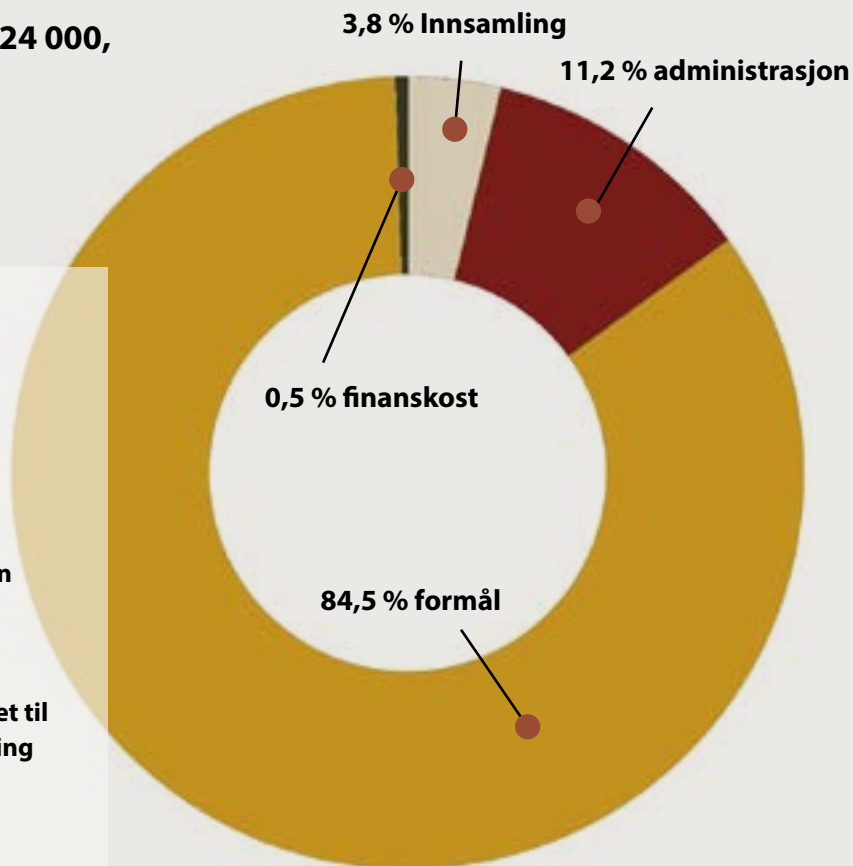
Tilbakemeldingene fra raja-folket er positive. Teksten taler til dem. Den taler inn i deres situasjon, og de er takknemlige over å kunne oppleve dette. De har stor interesse av å lese tekstene, men også over å kunne lære å lese og skrive sitt eget språk. De har laget voksenopplæring der de bruker bibelappen, og menn og kvinner sitter sammen for å lære mer. Det har aldri skjedd før. I kulturen pleier ikke kvinner og menn å sitte sammen, og kvinner har ikke fått skolegang. Det er også fantastisk å se!

Vi tror bibeloversettelse forandrer liv. Historier som dette viser at oversettelse og språkarbeid gir håp om en bedre fremtid, samtidig som tekstene styrker troen. For en velsignelse å legge til rette for at mennesker kan bli bedre kjent med den levende Gud! Vær med å be for alle som har lastet ned mobil-appen, og be om at Gud må bli synlig for de som enda ikke tror.

*Raja er et pseudonym

Hvordan brukte vi pengene i 2020?

Totalt fikk Wycliffe inn kr. 11 324 000, og vi fordelte pengene slik:

Et utklipp fra Styrelederens hilsen i Wycliffes årsmelding 2020

«Wycliffes mål om at alle skal kunne lese bibelen på sine morsmål er langsiktig, og et langsiktig mål krever sunn økonomisk drift. Styret er meget fornøyd med hvordan organisasjonen drives, og vi er dypt takknemlige for at Gud har velsignet oss med trofaste og generøse givere. Takket være dette har vi hatt mulighet til å ta nye steg innen prosjektfinansiering av oversettelsesprosjekter.»

Vi takker for gavene som er gitt til Wycliffes arbeid.

Ønsker du å lese hele Aktivitetsregnskapet 2020?

Du finner det på våre nettsider
www.wycliffe.no